

בש"פ 1150/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1150/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' גרינברג) במ"ת 65425-11-20 מיום 17.2.2021

בשם העוררת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד פריג' אנואר; עו"ד סרסור מוחמד

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' גרינברג) במ"ת 65425-11-20 מיום 17.2.2021 בה הורה על שחרור המשיב למעצר בית בתנאים.

נגד המשיב, אדם כבן 68, הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע מעשים מגונים בבתו החורגת, כיום כבת 16 שנים (להלן: המתלוננת). לא הייתה מחלוקת באשר לקיומן של ראיות לכאורה לביסוס העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. לטענת העוררת, מדובר במעשים חמורים מאוד ובית המשפט התעלם מיחסי התלות הקיימים בין המתלוננת

לבין המשיב; ממורכבות היחסים הקיימים בין המשיב, בין רעייתו ובין המתלוננת; לכך שניתנו שני תסקירי מעצר עם המלצות סותרות ולא ניתן הסבר לסתירות אלו; לשחרור המשיב למקום הקרוב לביתו; מהחשש למפגש שעלול להתקיים בין המתלוננת למשיב; לכך שהחלופה אינה מאיינת את מסוכנות המשיב.

מנגד, בא-כוח המשיב טוען כי העוררת חזרה בה מעמדתה בבית המשפט המחוזי לפיה לאחר קבלת עמדת המתלוננת בתסקיר משלים יש לשקול את שחרור המשיב; כי לא קיים קשר רציף בין המשיב לבין המתלוננת; כי המתלוננת מצויה דרך קבע בירושלים ואילו הוא ימצא בכפר ג'ל'וליה; כי בית המשפט בחן את החלופה שהוצעה לעומק ואת התאמת המפקחים. על אלו תיאר בא-כוח המשיב את נסיבותיו האישיות ואת מצבו המשפחתי-האישי הקשה של המשיב.

בית המשפט המחוזי צעד עקב לצד אגודל ולא הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בית בחופזה. הוזמנו שני תסקירי מעצר בהם נבחנה מסוכנות המשיב; התאמת חלופת המעצר; התייחסות המתלוננת לשחרור המשיב; ריחוק המתלוננת מהמשיב; ועוד. בית המשפט שקל אפוא את כל השיקולים הרלוונטיים לעניין והגיע לאיזון נאות. על כן, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט. הערר נדחה.

ניתנה היום, ו' באדר התשפ"א (18.2.2021).

ש ו פ ט